

JAUME BARTUMEU CASSANY
EXACP DE GOVERN

La 'monaquitxació' del No

Andorra i Mònaco tenen poca cosa a veure

Un dels puntals de la campanya del no a l'acord d'associació amb la Unió Europea és l'anomenada *Taula d'El Periòdic* que acostuma a publicar articles d'opinió els dimecres al digital *El Periòdic d'Andorra*.

Dimecres passat, 2 d'octubre, *La taula d'El Periòdic* afirmava: "Es confirma: Andorra podrà mantenir l'estatu quo després d'un no al referèndum."

L'argumentació estava centrada a rebatre suposades —o reals— afirmacions del cap de Govern, Xavier Espot, i del secretari d'Estat Landry Riba sobre les dificultats que tindria Andorra per mantenir en la situació actual les relacions amb la UE.

No em correspon pas a mi sortir a defensar el cap de Govern i el seu secretari d'Estat davant d'unes interpel·lacions que em semblen ben poc fonamentades. Ben segur el president del grup parlamentari de DA, Jordi Jordana, les deurà considerar "desafortunades" i sortirà immediatament a defensar el seu Govern.

El meu propòsit no és doncs defensar el govern de DA, sinó exposar que és un error monumental d'alguns partidaris del no a l'associació amb la UE pretendre establir comparacions amb la situació de Mònaco.

Monaquitzar la campanya del no tindrà ben poc recorregut si es coneix el perquè el príncep va retirar Mònaco de la negociació decidint suspendre les converses amb la Comissió Europea i, finalment, quin és el sistema constitucional monegasc.

Els que vam voler que Andorra tingués una Constitució moderna i esdevingués un Estat de Dret democràtic i social teníem clar que no volíem pas tenir una constitució de tipus monegasc.

Ho dic perquè el sistema constitucional i institucional de Mònaco és molt diferent del nostre.

El ministre d'Estat, és a dir, el primer ministre de Mònaco, per exemple, no és un ciutadà monegasc, sinó un alt funcionari francès designat pel príncep so-

Volíem un Estat democràtic i de dret, no volíem una Constitució de tipus monegasc

birà que ha de triar un dels tres noms d'una terna que prepara el govern francès.

El passat 6 d'agost el digital *La Gazette de Monaco* anunciava el nomenament del nou ministre de l'Interior del Principat, Lionel Beffa, un alt funcionari que, fins a les darreres eleccions, era el cap de gabinet del ministre francès d'Ultra-Mar. El ministeri de l'Interior no està doncs tampoc regit per un polític monegasc, sinó per un funcionari francès proposat pel govern francès.

Amb aquests dos exemples n'hi hauria d'haver prou per adonar-se que no es poden comparar situacions institucionals que no són gens assemblades.

Coincidència o no, el mateix dia 6 d'agost del 2024 *La Gazette*

de Monaco informava que el Govern havia anunciat les sancions aplicades després de la visita al Principat del Comitè d'experts sobre l'avaluació de les mesures de lluita contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme (Moneyval) del Consell d'Europa. El Govern de Mònaco feia saber que s'havia sancionat a trenta-vuit societats per "infraccions a les disposicions legals i reglamentàries d'aplicació en la matèria" i que s'havien imposat cinquanta-sis sancions.

Tot això esdevenia el mes d'agost en un context de reforçament de les mesures de controls suggerides per diferents organismes internacionals, ja que el dia 28 de juny el Grup d'Acció Financera Internacional havia situat Mònaco en la llista grisa.

Això suposava que el petit Estat mediterrani havia estat sotmès a una "*surveillance renforcée*" malgrat "*des progrès significatifs réalisés depuis 2022*".

El principat de Mònaco ha estat sacsejat els darrers mesos per diferents escàndols financers amb l'ombra de l'acomodament de l'administrador de béns del príncep, Claude Palmero. I recorden que Mònaco ja va ser sancionat el gener del 2023 pel Moneyval, l'òrgan del Consell d'Europa de lluita anti-blanqueig.

Comptat i debatut, no em sembla pas que Andorra hagi d'anar a buscar en la situació de Mònaco un referent per a les nostres relacions amb la Unió Europea ni, tampoc amb el Consell d'Europa.